

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKI EKONOMSKO-SOCIALNI ODBOR

540. PLENARNO ZASEDANJE EESO, 23. 1. 2019–24. 1. 2019

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora – Predlog direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES glede uvedbe podrobnih tehničnih ukrepov za delovanje dokončnega sistema DDV za obdavčevanje trgovine med državami članicami

(COM(2018) 329 final – 2018/0164 (CNS))

(2019/C 159/05)

Poročevalec: **Krister ANDERSSON**Soporočevalec: **Giuseppe GUERINI**

Zaprosilo	Svet Evropske unije, 11. 7. 2018
Pravna podlaga	člen 113 Pogodbe o delovanju Evropske unije
Pristojnost	strokovna skupina za ekonomsko in monetarno unijo ter ekonomsko in socialno kohezijo
Datum sprejetja mnenja strokovne skupine	20. 12. 2018
Datum sprejetja mnenja na plenarnem zasedanju	24. 1. 2019
Plenarno zasedanje št.	540
Rezultat glasovanja (za/proti/vzdržani)	163/0/2

1. Sklepi in priporočila

1.1 EESO odobrava predlog Komisije, da nadomesti prehodni sistem DDV za obdavčevanje trgovine med državami članicami, ki je bil vzpostavljen pred več kot 25 leti in še vedno velja. Odprava prehodne ureditve je ključni korak za dokončanje prehoda na dokončni sistem DDV za obdavčitev trgovanja z blagom med podjetji po načelu obdavčitve v namembnem kraju in je pomemben dosežek, ki potrjuje nenehno utrjevanje notranjega trga EU.

1.2 EESO Komisijo znova poziva ⁽¹⁾, naj prouči, kako bi bilo mogoče čim prej uvesti skupen sistem za storitve in blago, s čimer bi zmanjšali morebitne težave zaradi obstoja dveh različnih sistemov za blago in storitve. Komisija pa vztrajno zagovarja postopen prehod na novo ureditev, ki bi potekal v dveh korakih, v prvem koraku za blago in v drugem še za storitve.

1.3 EESO opozarja na pomen nadaljnjih prizadevanj za ta drugi korak, saj bi bil sistem DDV ugodnejši za rast in manj na udaru goljufij, če bi se blago in storitve obravnavali na enak način.

1.4 EESO poudarja, da čeprav je predlog obsežen in dobro pripravljen, nekaj pomembnih vprašanj še vedno ostaja. Za predlagani sistem bi bile koristne jasne določbe ali dodatna jasnost glede pravil za slabe terjatve, upravljanje vračil v okviru točke „vse na enem mestu“, poleg tega pa bi bile lahko navedene in razčlenjene opredelitve pojmov, kot sta „trg“ ali „platforma“.

⁽¹⁾ Glej prejšnja mnenja EESO Akcijski načrt za DDV (UL C 389, 21.10.2016, str. 43); Sveženj o reformi DDV (I) (UL C 237, 6.7.2018, str. 40); Sveženj o reformi DDV (II) (UL C 283, 10.8.2018, str. 35).

1.5 EESO ugotavlja, da bo predlagani sistem zaradi DDV izzval učinke denarnega toka na čezmejno dobavo blaga med podjetji, tako da bodo nastali prihodki iz denarnega toka za prodajalca in stroški iz denarnega toka za kupca. Vendar bo strošek kapitala na splošno višji, saj bo čas za vračilo DDV vedno daljši od časa, ko DDV zadržuje prodajalec. Poleg tega bo s sistemom „vse na enem mestu“ nastalo različno obdobje vračila na podlagi poročevalskih obdobji držav članic, časa plačila njihovem lokalnemu davčnemu organu in učinkovitosti davčnega organa pri vračilu DDV državi kupca.

1.6 EESO poziva, naj se ti vidiki dodatno proučijo, da se preprečijo škodljivi učinki za enotni trg in zagotovita varnost in predvidljivost v gradnji novega sistema davka na dodano vrednost, ki je v pripravi, s čimer bi zmanjšali stroške za skladnost in upravna bremena.

1.7 EESO poziva k določitvi jasnih in sorazmernih meril glede pojma „certificiranega davčnega zavezanca“, ki bo uveden v državah članicah, da se omogoči čim širši dostop do tega statusa. Za doseganje namena nove ureditve po načelu obdavčitve v namembnem kraju bi bilo koristno uskladiti časovni okvir, v katerem bi morale države članice obravnavati vlogo za prejetje statusa certificiranega davčnega zavezanca. Države članice bi morale tako vlogo nemudoma obdelati, da bi podjetjem omogočile nadaljnje delovanje brez nepotrebnih prekinitev, zamud in upravnega bremena zaradi negotovosti. Hkrati bi morala status certificiranega davčnega zavezanca skrbno spremljati Evropska komisija, da bi preprečili morebitne zlorabe in neenotnost predpisov, zlasti v prvih mesecih uporabe.

1.8 EESO poudarja, da je delujoč sistem „vse na enem mestu“ bistvenega pomena za izvajanje novega sistema po načelu obdavčitve v namembnem kraju. Brez dobro razvitega mehanizma, ki temelji na revizijah matične države, stopnjevanih poenostavitvah in sposobnosti za izravnavo nastalega vstopnega DDV iz vseh držav članic, se s kakršnim koli sistemom, ki temelji na načelu namembnega kraja, občutno poveča upravno breme, zlasti za MSP.

1.9 EESO skrbi, da se lahko sedanji predlog izkaže za znatno oviro za MSP in zagonska podjetja. EESO meni, da bi bilo treba sistem obrnjene davčne obveznosti določiti za vse čezmejne dobave blaga med podjetji, dokler dokončni sistem ne bo v celoti vzpostavljen in vračila DDV izvedena pravočasno.

1.10 EESO priporoča ustrezne naložbe v strojno in programsko opremo, da bi ustrezno razvili zanesljiv sistem „vse na enem mestu“, v okviru katerega bo mogoče upravljati precejšnje količine občutljivih informacij, s čimer bo zagotovljeno hitro in varno delovanje sistema v korist evropskih podjetij in davčnih uprav. Take naložbe so strateškega pomena, saj preprečujejo negativne rezultate v prehodnem obdobju s starega na nov sistem, kar bo vključevalo občutne stroške prilagoditve, ki jih je treba z ustrezno digitalizacijo čim bolj znižati.

1.11 EESO poudarja, da morajo države članice še naprej sodelovati v boju proti goljufijam in da je potrebna nenehna analiza ustreznih vprašanj, da predlagani sistem ne bi povzročil novih oblik goljufij in izgube pri pobiranju. Z obdavčitvijo čezmejnih transakcij med podjetji se bo povečal skupni znesek DDV v sistemu, s čimer se lahko poveča možnost za druge vrste goljufij, odlive prihodkov in izgube pri pobiranju. Davčni zavezanec v državi članici z veliko vrzeljo pri pobiranju DDV bo deloval kot pobiralec za države članice z manjšo vrzeljo.

1.12 EESO priporoča tesnejše sodelovanje med nacionalnimi davčnimi in nadzornimi organi, da bi bil novi sistem DDV, ki temelji na načelu namembnega kraja, bolj učinkovit pri preprečevanju goljufij in bolj zanesljiv v korist evropskih podjetij. Takšno sodelovanje bi moralo med drugim vključevati samodejno izmenjavo informacij in podatkov ter redna poročila in analize v zvezi z delovanjem nove ureditve, zlasti v prvih letih izvajanja.

1.13 Navsezadnje meni, da bi bilo za evropska podjetja koristno, če bi Komisija izvedla obsežno komunikacijsko kampanjo, da bi ustrezno ter na jasen in praktičen način razložila glavne značilnosti novega sistema DDV ter konkretne prednosti, ki naj bi jih zagotovila reforma DDV v podporo evropskim podjetjem in njihovi rasti.

2. Uvod in ozadje

2.1 Evropska komisija je v okviru akcijskega načrta za DDV, sprejetega aprila 2016 ⁽²⁾, objavila predlog direktive Sveta o uvedbi podrobnih tehničnih sprememb pravil EU o davku na dodano vrednost (DDV) ⁽³⁾. Predlagana direktiva spreminja približno dvesto členov Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽⁴⁾ z dne 28. novembra 2006, ki bo prilagojena tako, da bodo uvedeni podrobni tehnični ukrepi za delovanje dokončnega sistema DDV za obdavčevanje trgovine med državami članicami (na podlagi načela obdavčitve v namembnem kraju).

2.2 Predlog Komisije nadomešča prehodno ureditev, ki velja od 1. januarja 1993, in vsebuje podrobne določbe za trgovanje med podjetji znotraj Unije, v skladu s katerim bi se domače in čezmejne transakcije blaga obravnavale enako. Poleg tega je prvi od dveh regulativnih korakov – eden zajema blago, drugi storitve – za katera si prizadeva Komisija, da bi dosegla enostavnejši dokončni sistem DDV za trgovino znotraj Unije, ki bo bolj odporen proti goljufijam.

2.3 V predlogu Komisije je kopica sprememb direktive o DDV, da bi zagotovili naslednje koristi za podjetja in državne proračune: (i) poenostavitev obdavčitve blaga, (ii) oblikovanje enotnega spletnega portala za trgovce (točke „vse na enem mestu“), (iii) zmanjšanje birokracije in (iv) uvedbo splošne odgovornosti trgovca za pobiranje DDV.

2.4 Glavna sprememba je odprava pojma pridobitve blaga znotraj Skupnosti, po katerem je za namene DDV trgovanje z blagom med podjetji razdeljeno v dve transakciji, in sicer prodajo, oproščeno DDV, v državi članici porekla in obdavčeno pridobitev v namembni državi članici. To bo nadomestil nov pojem dobave blaga znotraj Unije, pri katerem bi čezmejna dobava blaga med podjetji znotraj Unije obsegala samo eno transakcijo za namene DDV.

2.5 Spremembe, ki jih predlaga Komisija, vključujejo tudi: (i) novo izjemo od splošnega pravila, ki določa, da se za kraj dobave pri dobavi blaga znotraj Unije šteje kraj, kjer je blago v trenutku, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga stranki konča, (ii) spremembo, ki določa enotno pravilo glede trenutka nastanka obveznosti obračuna DDV za dobave znotraj Unije, (iii) nov člen, v skladu s katerim mora DDV plačati oseba, kateri se dobavi blago, če je ta oseba certificirani davčni zavezanec. Po mnenju Komisije naj bi se z uveljavitvijo predloga čezmejne goljufije na področju DDV zmanjšale za do 41 milijard EUR na leto.

3. Splošne ugotovitve

3.1 EESO odobrava predlog Komisije, da nadomesti prehodni sistem DDV za obdavčevanje trgovine med državami članicami, ki je bil vzpostavljen pred več kot 25 leti in še vedno velja. Odprava prehodne ureditve je ključni korak za dokončanje prehoda na dokončni sistem DDV za obdavčitev trgovanja z blagom med podjetji po načelu obdavčitve v namembnem kraju in je pomemben dosežek, ki potrjuje nenehno utrjevanje notranjega trga EU.

3.2 Skrbijo ga stroški za podjetja in zlasti MSP, ki morajo uvesti nove sisteme, da bodo zagotovili skladnost s pravili za trgovino v Evropi in zunaj nje. Bistveno je, da se v predlog ali njegovo izvajanje ne vključijo nove zahteve glede poročanja za namene DDV, saj bi se s takimi spremembami zgolj povečali stroški izpolnjevanja obveznosti.

3.3 EESO je v svojih preteklih mnenjih pozval Komisijo, naj prouči, kako bi bilo mogoče čim prej uvesti skupen sistem za storitve in blago, s čimer bi zmanjšali morebitne težave zaradi obstoja dveh različnih sistemov za blago in storitve ⁽⁵⁾. Komisija pa vztrajno zagovarja postopen prehod na novo ureditev, ki bi potekal v dveh korakih.

⁽²⁾ COM(2016) 148 final.

⁽³⁾ COM(2018) 329 final.

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Glej prejšnja mnenja EESO Akcijski načrt za DDV (UL C 389, 21.10.2016, str. 43); Sveženj o reformi DDV (I) (UL C 237, 6.7.2018, str. 40); Sveženj o reformi DDV (II) (UL C 283, 10.8.2018, str. 35).

3.4 Tako bodo lahko Komisija in nacionalni davčni organi pred vključitvijo storitev ocenili rezultate novega sistema DDV po načelu obdavčitve v namembnem kraju glede na to: (i) kako učinkovit je boj proti goljufijam, (ii) kolikšni so stroški izpolnjevanja obveznosti za evropska podjetja in (iii) kako davčni organi upravljajo novi okvir.

3.5 EESO upa, da bi lahko izbira postopnega in počasnejšega prehoda na novo ureditev DDV v bližnji prihodnosti omogočila vzpostavitev enotnega in učinkovitega dokončnega sistema, ki bo zajemal tako blago kot storitve. Med postopnim izvajanjem bo mogoče pridobiti koristna spoznanja na podlagi prvih rezultatov izvajanja nove ureditve le v zvezi z blagom.

3.6 Vendar je treba omeniti, da se na dokončni sistem DDV kot drugi korak prehodnega sistema čaka že več kot 25 let. Zato EESO poudarja, da je pomembno nadaljevati delo v smeri drugega koraka. Če bi se blago in storitve obravnavale na enak način, bi bil sistem DDV ugodnejši za rast in manj na udaru goljufij.

3.7 Čeprav je predlog obsežen, želi EESO poudariti, da nekaj pomembnih vprašanj še vedno ostaja. Za predlagani sistem bi bile na primer koristne jasne določbe ali dodatna jasnost glede pravil za slabe terjatve, upravljanje vračil v okviru točke „vse na enem mestu“, predplačila in opredelitve pojmov „trg“, „platforma“ itd. Zaradi teh nejasnosti, skupaj z negativnim denarnim tokom, bodo morala podjetja sprejeti ukrepe za omejevanje tveganj. Po mnenju EESO bi bilo treba te vidike dodatno proučiti, da bi preprečili negativne učinke na enotnem trgu.

3.8 Na drugi strani je treba omeniti, da bi bilo za evropska podjetja koristno, če bi Komisija izvedla obsežno komunikacijsko kampanjo, da bi ustrezno ter na jasen in praktičen način razložila glavne značilnosti novega sistema DDV ter konkretne prednosti, ki naj bi jih zagotovila reforma DDV v podporo evropskim podjetjem in njihovi rasti.

3.9 Z obdavčitvijo čezmejnih transakcij med podjetji se bo povečal skupni znesek DDV v sistemu, s čimer se lahko poveča možnost za druge vrste goljufij, odlive prihodkov in izgube pri pobiranju. Davčni zavezanec v državi članici z veliko vrzeljo pri pobiranju DDV bo deloval kot pobiralec za države članice z manjšo vrzeljo. Zato EESO poudarja, da morajo države članice še naprej sodelovati v boju proti goljufijam in da je potrebna stalna analiza ustreznih vprašanj, da predlagani sistem ne bi povzročil novih oblik goljufij in izgube pri pobiranju.

4. Glavne spremembe Direktive 2006/112/ES

4.1 Sedanja razdelitev transakcije v zvezi z blagom na dva dela za namene DDV – oproščeno dobavo v državi članici odhoda blaga in pridobitev blaga znotraj Skupnosti, ki se obdavči v namembni državi članici – bo nadomestila samo ena transakcija, tj. dobava blaga znotraj Unije, pri čemer bo izraz Skupnost nadomestil izraz Unija ⁽⁶⁾.

4.1.1 Prehod na eno samo transakcijo je potreben za uveljavitev novega sistema DDV na podlagi načela obdavčitve v namembnem kraju in naj bi predvidoma poenostavil upravno poslovanje trgovanja. Po drugi strani je odprava sklicevanja na Evropsko skupnost v celotnem besedilu Direktive 2006/112/ES nujna prilagoditev novemu izrazju iz Lizbonske pogodbe, ki se sklicuje na Evropsko unijo.

4.1.2 Opredelitev pojma „dobava blaga znotraj Unije“ se nanaša na dobavo blaga, ki jo opravi davčni zavezanec za drugega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, pri čemer blago znotraj Unije, tj. iz ene države članice v drugo, odpošlje ali prevaža dobavitelj ali oseba, ki pridobi blago, ali oseba, ki deluje v imenu enega od njiju ⁽⁷⁾.

4.1.3 Omeniti je treba, da tako obsežen pojem ne bo zajemal: (i) dobave blaga z montažo ali instalacijo in s poskusnim zagonom ali brez njega, (ii) dobave blaga, oproščene v skladu s členom 148 ali 151 Direktive 2006/112/ES, ter (iii) blaga, upravičenega do pavšalne ureditve za kmete ⁽⁸⁾. Kadar se tovrstne transakcije opravljajo čezmejno, iz njih trenutno ne izhaja dobava ali nakup znotraj Skupnosti, novo besedilo pa to posebno ureditev potrjuje.

⁽⁶⁾ Spremembe členov 2, 3 in 4 Direktive 2006/112/ES.

⁽⁷⁾ COM(2018) 329 final, str. 6.

⁽⁸⁾ Spremembe člena 14 Direktive 2006/112/ES.

4.1.4 Po mnenju EESO so zgornje oprostitve koristne potrditve določb, ki so že vključene v Direktivo 2006/112/ES v zvezi s posebnim blagom s seznama, ter zato lahko zagotavljajo doslednost in zanesljivost pravil o DDV po enotnem trgu v začetni fazi izvajanja novega sistema.

4.2 Pojem dobave blaga znotraj Unije dopolnjuje navedba iz Direktive 2006/112/ES v zvezi s krajem dobave blaga, ki določa državo članico, v kateri je nastala obveznost plačila DDV. Veljavna splošna pravila v zvezi s tem so potrjena, vendar z novo izjemo ⁽⁹⁾, „v skladu s katero se za kraj dobave pri dobavi blaga znotraj Unije šteje kraj, kjer je blago v trenutku, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga stranki konča“ ⁽¹⁰⁾.

4.2.1 EESO podpira ozadje obeh regulativnih odločitev Komisije, saj sta jasno usmerjeni v razvoj novega sistema, ki temelji na namembnem kraju, ohranitev obsežnih izjem, ki temeljijo na načelu države porekla, pa bi lahko ogrozila doslednost novega okvira za DDV, pri čemer bi se zmanjšala predvidljivost zakonodaje ter morda povečali stroški izpolnjevanja obveznosti za podjetja in upravno breme za davčne organe.

4.2.2 Kljub temu je pomembno dodatno analizirati učinke denarnega toka predlaganega sistema. Zdaj zaradi DDV ni učinkov denarnega toka na čezmejno dobavo blaga med podjetji. Nasprotno bodo s predlaganim sistemom nastali prihodki iz denarnega toka za prodajalca in stroški iz denarnega toka za kupca ⁽¹¹⁾.

4.2.3 Vendar bo strošek kapitala na splošno višji, saj bo čas za vračilo DDV navadno daljši od časa, ko DDV zadržuje prodajalec. To je posledica dejstva, da v mnogih državah članicah velja odlog vračila DDV. Stroški kapitala bodo odvisni od poročevalskih obdobjih držav članic, časa plačila njihovem lokalnemu davčnemu organu in učinkovitosti davčnega organa pri vračilu DDV državi kupca. Velik problem so zlasti za manjše države članice z visokim deležem izvoza.

4.2.4 Take posledice za denarni tok in likvidnost evropskih podjetij morajo evropski in nacionalni davčni organi ustrezno proučiti ter jih učinkovito obravnavati, da bi preprečili zamude pri vračilih in s tem povezane stroške. Spremembe v dobavnih verigah, ki bi bile posledica učinkov denarnega toka, bi lahko ovirale trgovanje znotraj Unije in dokončanje enotnega trga.

4.3 Načelo, po katerem mora DDV plačati vsak davčni zavezanec, ki dobavlja obdavčljivo blago, ostaja temelj sistema DDV, razen za nekatere izjeme, ki so že vključene v člen 193 Direktive 2006/112/ES in so zdaj dopolnjene z novim odstopanjem iz člena 194(a). Če dobavitelj nima sedeža na ozemlju države, v kateri je treba plačati DDV, je glede na to odstopanje DDV dolžna plačati oseba, kateri se dobavi blago, če je bil tej osebi podeljen status certificiranega davčnega zavezanca ⁽¹²⁾.

4.3.1 V zvezi s certificiranim davčnim zavezancem EESO razume predlog, da bi podjetja z dokazano davčno zanesljivostjo imela koristi od ustreznih ukrepov za poenostavitev. Toda kot je navedeno v mnenju ECO/442 – Sveženj o reformi DDV (I), bi moral pojem certificiranega davčnega zavezanca temeljiti na jasnih in preglednih merilih za izvajanje, ki bodo podjetjem, in zlasti MSP, omogočala, da bodo imela koristi od statusa certificiranega davčnega zavezanca.

4.3.2 Odbor poudarja, da je za doseganje pričakovanih koristi pomembno, da se davčnemu zavezancu, ki prenaša sestavljene dobave, omogoči uporaba predvidenih poenostavitev za vse dele transakcije. Z vsiljevanjem navidezne razdelitve transakcije lahko nameravana poenostavitev postane dodaten zaplet.

⁽⁹⁾ Določeno v členu 35a Direktive 2006/112/ES.

⁽¹⁰⁾ COM(2018) 329 final, str. 7.

⁽¹¹⁾ Če mora prodajalec plačati DDV, preden prejme znesek od kupca, bo to zanj pomenilo negativni denarni tok in torej strošek.

⁽¹²⁾ Spremembe členov 193 in 194a Direktive 2006/112/ES.

4.3.3 V zvezi s tem je bistveno, da se usklajena, jasna in sorazmerna merila uporabljajo v vseh državah članicah, da bi olajšali čim širši dostop do statusa certificiranega davčnega zavezanca. Hkrati bi morala status certificiranega davčnega zavezanca skrbno spremljati Evropska komisija, da bi preprečili morebitne zlorabe in neenotnost predpisov, zlasti v prvih mesecih uporabe.

4.3.4 Za doseganje namena ureditve bi bilo koristno uskladiti časovni okvir, v katerem bi morale države članice obravnavati vlogo za prejetje statusa certificiranega davčnega zavezanca. Države članice bi morale tako vlogo nemudoma obdelati, da bi podjetjem omogočile nadaljnje delovanje brez nepotrebnih prekinitvev, zamud in upravnega bremena zaradi negotovosti.

4.3.5 Poleg tega je EESO zaskrbljen, da se lahko sedanji predlog izkaže za znatno oviro za MSP in zagonska podjetja. EESO meni, da bi bilo treba sistem obrnjene davčne obveznosti določiti za vse čezmejne dobave blaga med podjetji, dokler dokončni sistem ne bo v celoti vzpostavljen in vračila DDV izvedena pravočasno.

4.4 Odprava rekapitulacijskega poročila o DDV za blago, ki jo predlaga Komisija, je v skladu s predvidenim novim okvirom DDV, ki ponovno vzpostavlja samoupravljalno naravo DDV. Po drugi strani je potrditev rekapitulacijskih poročil za storitve skladna z odločitvijo Komisije, da akcijski načrt izvede v dveh korakih ⁽¹³⁾.

4.4.1 EESO podpira spremembo, ki jih predlaga Komisija, da bi državam članicam omogočila poenostavitev obveznosti predložitve rekapitulacijskih poročil, saj naj bi se s poenostavitvijo zmanjšali birokracija in operativni stroški za evropska podjetja. Kljub temu poudarja, da morajo biti taki ukrepi za poenostavitev ustrezno oblikovani, da bi preprečili nezakonito ravnanje podjetij, če upoštevamo vsaj to, da bi doseganje enostavnejšega sistema lahko močno spodbudilo večjo uporabo elektronskih računov v nacionalnih davčnih sistemih.

4.4.2 V zvezi s sedanjo posebno ureditvijo za prodajo blaga na daljavo znotraj Unije in storitve, ki jih davčni zavezanci opravljajo v Uniji, vendar ne v državi članici potrošnje, bodo uvedene precejšnje spremembe, da bi uveljavili načelo enotne ureditve registracije za prijavo, plačilo in odbitek davka.

4.5 Od 1. januarja 2021 bo davčnim zavezancem, ki so v državi identifikacije prijavili uporabo te ureditve, omogočena elektronska predložitev krajših četrletnih obračunov DDV v okviru sistema „vse na enem mestu“, v katerih bodo podrobno opisali opravljene storitve in prodajo na daljavo znotraj Unije osebam, ki niso davčni zavezanci, v drugih državah članicah (državah potrošnje) skupaj z DDV, ki ga je treba plačati ⁽¹⁴⁾.

4.5.1 Država članica identifikacije bo nato te obračune skupaj s plačanim DDV poslala državi članici potrošnje. Ta ureditev preprečuje, da bi se morali ti davčni zavezanci registrirati v državi članici potrošnje.

4.5.2 Obseg transakcij, zajetih v tej ureditvi, se poveča in razširi s transakcij med podjetji in potrošniki na transakcije med podjetji (objektivna razširitev) ter je na voljo tudi za davčne zavezance, ki imajo sedež zunaj EU in imenujejo posrednika v EU, ki je nato dolžan plačevati DDV in izpolnjevati ustrezne obveznosti (subjektivna razširitev).

4.5.3 Davčni zavezanci, ki uporabljajo to ureditev, vsak mesec predložijo obračune DDV v okviru sistema „vse na enem mestu“, če njihov letni promet presega 2500000 EUR.

4.5.4 Možnost odbitka DDV in vknjiženja DDV v dobro od države članice v okviru sistema „vse na enem mestu“ omogoča dejansko združitve več obveznosti DDV za davčne zavezance in davčne uprave na enem mestu.

⁽¹³⁾ Spremembe členov 262 do 271 Direktive 2006/112/ES.

⁽¹⁴⁾ Spremembe členov 358 do 369 Direktive 2006/112/ES.

4.5.5 EESO se nova poenostavljena ureditev, vključno z odbitki, zdi pozitivna, saj bo davčnemu zavezancu omogočala, da plača vsoto neto zneskov DDV ⁽¹⁵⁾ v vsaki državi članici obdavčitve.

4.5.6 Na drugi strani možnost odbitkov povečuje potrebo po pravni varnosti in popolnosti informacij, ki so na voljo davčnim organom, ter zato upravičuje predlog Komisije, da bi obračun DDV v okviru sistema „vse na enem mestu“ dopolnila z dodatnimi informacijami, ki vključujejo: (i) skupni znesek DDV, ki ga je treba plačati za dobavo blaga ali opravljanje storitev, za katere je davčni zavezanec kot prejemnik dolžan plačati davek, in za uvoz blaga, če država članica uporablja možnost iz drugega odstavka člena 211, (ii) DDV, za katerega se izvede odbitek, (iii) spremembe v zvezi s prejšnjimi davčnimi obdobji in (iv) neto znesek DDV, ki ga je treba plačati ali povrniti ali vknjižiti v dobro.

4.5.7 Delujoč mehanizem „vse na enem mestu“ je bistven del sistema, ki temelji na načelu namembnega kraja. Brez dobro razvitega mehanizma, ki temelji na revizijah matične države, stopnjevanih poenostavitvah in sposobnosti za izravnavo nastalega vstopnega DDV iz vseh držav članic, se s kakršnim koli sistemom, ki temelji na načelu namembnega kraja, občutno poveča upravno breme, zlasti za MSP.

4.5.8 Da bi lahko uvedli zanesljiv in polno delujoč sistem „vse na enem mestu“ z razširjenim in obsežnim področjem uporabe, ki bo temeljil na konkretnih dosedanjih rezultatih, doseženih v posameznih sektorjih ali panogah, je treba ustrezno upoštevati prve rezultate delovanja omejenega sistema „vse na enem mestu“, ki velja od 1. januarja 2015 za telekomunikacijske storitve, radiodifuzijo in elektronske storitve in naj bi se razširil na vse transakcije e-trgovine med podjetji in potrošniki ⁽¹⁶⁾.

4.5.9 Poleg tega EESO priporoča ustrezne naložbe v strojno in programsko opremo, da bi ustrezno razvili zanesljiv sistem „vse na enem mestu“, v okviru katerega bo mogoče upravljati precejšnjo količino občutljivih informacij, s čimer bo zagotovljeno hitro in varno delovanje sistema v korist evropskih podjetij in davčnih uprav. Take naložbe so strateškega pomena, saj preprečujejo negativne rezultate v prehodnem obdobju s starega na nov sistem, kar bo vključevalo občutne stroške prilagoditve, ki jih je treba z ustrezno digitalizacijo čim bolj znižati.

V Bruslju, 24. januarja 2019

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Luca JAHIER

⁽¹⁵⁾ Dolgovani DDV minus odbitni DDV.

⁽¹⁶⁾ Omogočanje podjetjem, ki opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve radijskega in televizijskega oddajanja ter elektronsko opravljene storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, v državah članicah, v katerih nimajo sedeža za obračun DDV, ki so ga dolžna plačati za tako dobavo, prek spletnega portala v državi članici, kjer so identificirana za namene DDV.